

בניעים שיה

בנועים שיה
מרכז ייעוץ והכוונה

להרשמה לקבלת העלון במייל
bs0583201525@gmail.com
לתרומות והנצחות - 0556774358

פרשת תצווה

עלון מספר: 22

ויהי נועם

אנחנו מסיימים את פרשיות
השובבי"ם ת"ת.
מתנקים מזוהמת מצרים, בדרך
לארץ הבטוחה...
אהה... ויהי נועם...
עה"פ "כל המחלה אשר שמתי
במצרים לא אשים עליך, כי אני
ד' רופאך"
כותב המלבי"ם: "לעולם לא
אלקה אותך מתוך כוונה
להלקות, כדרך שעשיתי זאת
לגבי מצרים.
ואם אי פעם אשים עליך
מחלות בתור עונש, הרי זה
משום 'אני ד' רופאך' כשם
שרופא מכאיב לחולה על ידי
כריתת איבר או הקזת דם, כדי
לרפאו ולהחלימו בכך, כך גם
אעניש אותך כדי להברות
ולרפאך מבחינה רפואית."
הכל מתוכנן, הכל מאזמל של
מתח הראשי בעולם. המתח
שאוהב אותנו...
הכל מוביל לסוף התיקון.
ואיננו יודעים מה התיקון. אך
אנחנו לוקחים חלק, ולא
בורחים מאחריות!
עושים הכל למען ילדינו -
בשר מבשרינו, עד שיהיה מזוד
ורפואה לכל אחד מהם, לדרך
העולה בית קל!

החקיינים המועלים!

"ואתה תצווה!"

בפרשתינו, הקדוש ברוך הוא אומר למשה רבנו לומר לבני ישראל לתרום שמן זית למאור. כלומר ה' פונה למשה ואומר לו "אתה תצווה". נשאלת השאלה, מדוע ה' פנה למשה ואמר לו "אתה" בעוד שיכול היה לומר "משה צווה..." או "ותצווה"? התשובה נועצת בתוכה ומקפלת את הרעיון המרכזי של חיינו, בכך שאנחנו בעצמנו צריכים להוות דוגמה לאחר. סיפור עממי מספר על רוכל שהיה מוכר כובעים. והכובעים היו מונחים לו בערמה על הראש, אחד על השני. ובמהלך מסעו הוא נכנס ליער לנוח.

כשהוא מתעורר, הוא לא רואה את הכובעים.

להיכן הם נעלמו, הוא שואל בלחץ. ואז הוא מביט למעלה ורואה הרבה קופים על העצים וכולם לובשים את הכובעים שלו. הוא צועק לקופים "תחזירו את הכובעים". והקופים מחכים אותו בצעקות ובתנועות. הוא עושה להם סימנים, והם משיבים אחריו. וכך כל תנועה שהוא עושה - הקופים מחכים אותו. הדא הוא דכתיב "קוף אחרי בני אדם"...

מה עושים? לפתע עבר אדם חכם במקום ואמר לו "אתה רוצה את הכובעים? יש לי עצה בשבילך, תוריד את הכובע שלך ותזרוק אותו לרצפה". ככה הוא עשה ותוך כמה רגעים כל הכובעים נפלו לארץ.

המוסר השכל מסיפור זה ברור. אדם מתנהג לא אחת אחרי הסביבה שלו. הוא מחכה אותה כ'קוף אחרי בני אדם'.

החקיינים הכי טובים שלנו - הם ילדינו. וזה נעשה מאלי בת מודע.

וכמ"ש הרש"ר הירש: "פעולת החינוך היא העלאת התלמיד לאותה רמה בה מצוי המחנך. למשל, הילד מתבונן בנו בלכתנו ושמע אותנו בדברנו, וכך הוא לומד מאתנו ללכת ולדבר. בדרך זו של מבט וחקיוי. הילדים ילמדו מאתנו גם להיות מנומסים, ישרי לב, ותרנים, דוברי אמת, צנועים, הגונים, מסתפקים במה שיש להם, אוהבים את הזולת ומקיימים בחפץ לב ובשמחה גם מצוות הכרוכות בקשיים ובמאמצים"

הכח של החיקוי על בתת מודע חזק מאוד. היות וההורה הוא זה 'שמתנוך' לילד את העולם. והילד לא מכיר בהתחלה את העולם, ממילא ההשפעה הראשונית והמכרעת של התנהגות היא של ההורה על ילדו.

אנחנו מתווכים להם את העולם ברמה מאוד גבוהה. עד כדי שכל דבר שהם מדמיינים - הם מדמיינים עלינו. אנשים רואים את העולם בתמונות. כל דבר יתקשר בדמיון למשהו אחר שראינו או חוינו.

לדגו' אדם לא יכול לדמיון צבע שהקב"ה לא ברא. אפשר לערבב, אבל לא לייצר צבע נוסף.

והילדים שלנו כשהם מדמיינים את הקב"ה. לפחות עד גיל התבררות, ולרוב גם בשלב זה. הם מדמיינים משהו 'גדול' מי זה מישהו גדול - ההורים שלהם.

אומר המשגיח הגה"צ רבי מתתיהו שלמון זצוק"ל, באם אנחנו מעוניינים לגרום לילד שיידע ויאמין שה' סולח. ההורה צריך להיות 'סלחן' ו'ותרן' 'לא קפדן'. כאשר ההורה כן יהיה קפדן, הילד יצייר את הקב"ה ככזה.

אנחנו צריכים להיות יותר סלחניים, יותר ותרנים. יותר אכפתיים, לעבוד על המידות שלנו - והרווח הוא כפול, גם שלנו כבני אדם, טובים ואיכותיים יותר. וגם הילדים שלנו ימשיכו את ההתנהגות הטובה שלנו. כי הם החקיינים הכי טובים.

ומדוע? כי הם יירשו את זה בתת המודע שרוצה לחכות את מעשי ההורים! גם כי הם ההתנהגות הראשונה שהילדים מכירים. וגם כי הם מנסים להדמות ל"גדול" ומי גדול בבית כהורים?!

אומר הרש"ר הירש: "כל הדיבורים על תורה ומוסר אינם עושים רושם על הילד, כמו הדוגמא החיה שהוא רואה אצל הוריו ומוריו, אם לטובה ואם לרעה. הורים תקיפים לא יצליחו לחנך למתינות, גסי הרוח לא יוכלו לחנך לנימוסים, וערמומיים לא יוכלו לחנך לתמימות ויושר."

ואם תשאלו שאתם מכירים הורים רגזניים, והילד שלהם כה רגוע ושלו?

אומר הרש"ר הירש: "רק כאשר מידות רעות אלו מתלבטות אצל ההורים במידה מופרזת, אזי יוכלו ההורים לשמש דוגמא שלילית לילדים איך אסור להם להתנהג"

הבה נחנך את עצמינו, הרווח כפול ומכופל בהאי עלמא ובעלמא דאתי...

אנחנו אוהבים את הילדים שלנו? כן! הבה ונשקיע גם להתגבר על עצמינו, לשפר ולייעל - הילדים יישמו גם!

"ואתה תצווה" - משה רבנו, אתה רוצה שעם ישראל יתרמו? עליך בתור מנהיג לשמש דוגמא, אז קודם עשה זאת אתה בעצמך. קודם תקיים אתה ורק אחר כך תדרוש מאחרים. תשמש להם דוגמא אישית!

עלינו להנהיג בבית פנימה: "נאה דורש נאה מקיים". אם אתה מבקש ממני לעשות משהו - דרוש בראש ובראשונה את זה גם מעצמך! ואם אינך עושה כך, כיצד אתה מצפה שאף אני אעשה זאת?!

להזמנת הרצאות וייעוץ: 0583201525 | להערות / הארות ושאלות: n3201525@gmail.com

לע"נ
רה"י רבי ברוך בן משה
זצוק"ל
ר"י בית מתתיהו.
נתרם ע"י א' מתלמידו.

קוביה זו יכולה להיות שלך!
זכיות רבות ייזקפו לזכותך!
אפשרי לזכות: להצלחה /
לע"נ / לרגל שמחה
פנו עוד היום - 0556774358

התווית השבועית

מעשי האדם אהובים יותר ממעשי המלאכים, כי מטבעו הוא נמשך
לחומר ובקיום המצוות - מתגבר הוא על הטבע. (המגיד מדובנא)

כמה שווה שעת פגישה!?

נכתב ע"י הרב אלחנן סומך שליט"א. מאבחן רב תחומי לנפש האדם.

בפרשת תצוה מצינו מאפיין יחודי שאין בכל הפרשיות, כידוע הפרשה היחידה מאז שנולד משה ואין שמו של משה נזכר בה, וזאת מחמת שמשה רבנו המנהיג של עם ישראל שחשוב לו העם יותר מהצלחותיו אמר לה: "אם אין מחני נא מספרך אשר כתבת"

אומנם כל שנה אנו שומעים זאת אבל הגיע הזמן שהתבונן קצת יותר בעומקם של דברים. כי באמת כל אחד מאיתנו יש לו מנהיגות שקיבל מאת ה' להנהיג את ביתו. ושם בלי שימת לב אנו נופלים בדיוק בנקודה הזאת. ואבאר זאת ע"פ מעשה שקרה בארה"ב בעיר נוי יורק:

אחד מטובי המוחות בעסקים יועץ פיננסי ממולח ומבוקש, שהיה גם יהודי חרדי שה' הצליח דרכו וזכה לפרנס את ביתו ביד רחבה. באחד הערבים כשהגיע לביתו וכמנהגו גם בבית ניהל את פגישותיו ועסקיו. ברגע של הפוגה פנה אליו בנו הגדול שעשה בר מצווה לא מזמן, ושאל אותו בתמימות:

אבא אפשר לשאול אותך שאלה? אביו ענה לו: כן. ושוב שאל הבן אפילו אם זו שאלה קצת חופרת? כאן כבר האב הסתקן מה כבר הבן יכול לשאול, ובשביל הסקרנות אביו ענה לו: תנסה. שאל הבן: אבא כמה אתה מרוויח על שעת יעוץ???

האב שאומנם היה קצת מופתע החליט לענות בכנות, ואמר לו \$ 1,000. הבן מיד הכניס את ידו לכיס והוציא משם 5 שטרות של \$ 100 והגישם לאביו ואמר לו אבא אם נכה אז כך \$ 500 ותשב איתי חצי שעה לדבר! האב שהפעם היה בהלם גמור לא ידע מה להגיב. אבל מיד הוא הבין את אשר טעה וקיבל את המסר הנוקב, ושינה מסלול והקדיש כל יום זמן עבור בני ביתו.

וכאן אני שואל קוראים יקרים האם האב הייתה כוונתו לרעה בכך שלא היה לו פנאי לביתו? ברור שלא. ואם היינו שואלים אותו למה אינו משקיע בביתו מה היה עונה? את כל חיי אני משקיע להביא הביתה פרנסה.

נו אז איפה הייתה הטעות שלו?

וכאן באתי לעמוד על הטעות שקורה לנו בלי משים. באמת האב היה שקוע בשביל ההצלחה שלו, אך כל פעם שעלתה לו מחשבה נו ומה עם הבית? הוא ענה לעצמו מה זאת אומרת הרי הכל בשביל שיהיה שפע בבית. אבל זה היה רק תירוץ ולא תשובה מתוך מחשבה ושיקול דעת.

וזאת הנקודה שמגלה לנו התורה על משה רבנו שכל רצונו היה רק בשביל שיהיה טוב לעם ישראל, ולא בשביל הקרירה שלו, ואפילו כאשר ה' הציע לו "ואעשה אותך לגוי גדול" אמר משה: לא קרירה מעניין אותי, אותי מעניין רק דבר אחד עם ישראל.

וגם כאן אנו ניקח לעצמנו סטופ בחיים, ונשאל את עצמנו האם אנו ממוקדים במשפחה? או רק בקרירה שלנו? ונבדוק האם אנו נותנים לבית את מה שהוא באמת צריך.

ליצירת קשר: tama38888@gmail.com

כבר חייכת היום?

השדכן לאבי המיועדת: זה בחור שכל החברים מפרגנים לו, ומאחלים לו כל הזמן "הלוואי שתתחתן כמה שיותר מהר"...

שאל את המומחים

כדי לקרוא לזמן ולזמן, אנחנו ממליצים לך לקרוא את המכתב ולתקן את המכתב - בעזרת המכתב הנמצא ליד. רציתי לכתוב: יש לי ילד בן 8 שכל הזמן מתחיל מאחורית. הוא כל הזמן אומר "צפ"פ בלי כוונה", כלפניו טועה. או עולה מלפניו כמו לא עושה אח"כ. הוא אומר "צפ"פ בלי כוונה" וכדו'. אלמנה ארצה מה לעשות איתו? מ"ל יוצן בני ברק.

הילד לחוץ מטעויות שהוא עושה והדימוי העצמי שלו קצת נמוך, גם אם נראה לנו שלא, כך שכל טעות שהוא עושה מלחיצה אותו ומשפילה אותו והוא חייב לתרץ זאת באיזשהו תירוץ כמו "זה היה בלי כוונה" כדי להגן על המבנה התקין של נפשו, מבנה המבוסס על הכבוד הטבעי.

יש ללמד את הילד שמותר לטעות, ולא רק ללמד אותו אלא להראות לו גם דוגמה אישית, מההורים ומהאחים הגדולים, שטועים ומודים שטועים (בקל) ומתקנים ושמותר לטעות. יש לשנן לו מדי פעם את העניין, שמי שלא עושה לא טועה, ומי שטועה לומד מהטעות, ומי שלא עושה לא טועה ולא לומד מטעויות, ולחזק את התפיסה שלטעות זה לא דבר לא רצוי אלא הוא דבר מוכרח ללמידת החיים. ניסיון וטעיה, ניסיון וטעיה.

במקביל, כדי לחזק בילד את נושא האחריות, יש לתת לו תפקידים מוגדרים מראש לכל יום.

"מושי, התפקיד שלך מהיום והלאה במשפחה הוא, לזרוק כל יום השעה 5 את פח הזבל שבחדרך לפח הזבל הציבורי שבחוץ", וכדומה מתפקידים אלו המתאימים לאופיו ולגילו. השילוב של שחרור הפחד מטעויות שעלולות להיות, יחד עם תפקידים שמחזקים את האחריות ומחברים את הילד לכלל המשפחה כחלק אינטגרלי ומכובד בה, יקנו לילד אחריות, דימוי עצמי ויכולות התמודדות כזו, שכבר לא יהיה לו צורך להשמיע את המשפט האמור בשאלה.

בהצלחה הרבה נחת!

על הכותב:

הרב אשר מורסקי, מחבר ספרים, מטפל רגשי מבוקש, וכותב הבלוג המונומנטלי "רשימות תורניות" על נפש, נשמה ומה שביניהם, בכתובת: soulology.co.il

במסגרת 'שאל את המומחים' הנך יכול לשלוח שאלה למייל bs0583201525@gmail.com ונעביר את השאלה לאחד מהיועצים שבמרכז. ובע"ה נפרסמה.

לזכות להרחיב את ההדפסה באזור מגורכם להצלחה / לע"נ וכו' פנו עוד היום למזכירות הארגון: 0556774358 או למייל: bs0583201525@gmail.com

מהדורת הדפוס מודפסת בכמות מוגבלת, ברחבי הארץ. ניתן לקבל את הגיליון ללא תמורה בשליחת דוא"ל לכתובת: bs0583201525@gmail.com כמו"כ העלון נמצא באתרים: דרוש. לדעת.

הדפיסו וקחו הביתה לשבת קודש

058.329.7695